

dimarts, 07 de juliol de 2009

7 de juliol de 2009

Lleida és una ciutat tranquil·la pel que fa a delinqüència

■ La taxa de victimització, del 19%, és similar a la de Catalunya, Espanya i els països més segurs d'Europa

[javascript:void(0);]

Lleida és, en termes generals, una ciutat tranquil·la. Aquesta és una de les conclusions del llibre [Delicte, conflicte i sensació de seguretat a Lleida](#) [

</export/sites/universitat-lleida/ca>

[+] AMPLIAR

Pedro Fraile, a la dreta. FOTO: Jordi V. Pou

<http://www.publicacions.udl.cat/llibre.php?ref=590>

], que avui s'ha presentat a la Universitat de Lleida i que ha estat coordinat pel catedràtic de [Geografia Humana](#) [<http://www.geosoc.udl.es/>] de la UdL, Pedro Fraile. Fruit d'un projecte de recerca que ha durat tres anys, l'estudi conclou que la taxa de victimització de la capital del Segrià, del 19%, és similar a la de Catalunya i als països més segurs d'Europa, com ara Finlàndia, on no se supera el 20%. Entre el 20 i el 24% se situarien Dinamarca i França, mentre que amb una taxa superior al 24%, trobem Anglaterra.

Aquesta publicació, editada per la UdL, s'ha centrat en conèixer la sensació de seguretat que tenen els ciutadans de Lleida i, especialment, en detectar quin llocs són percebuts com segurs i quins com a insegurs i per quina raó són considerats d'aquesta manera. L'estudi posa de manifest que la població viu la ciutat com a segura, ja que puntua aquest aspecte amb una nota entre el 6 i 7 sobre 10, tot puntuant-se millor però l'espai més proper, és a dir, el carrer per sobre del barri o la ciutat en global. La recerca constata que hi ha barris sobre els quals pesa un cert estigma, com ara el casc Antic i La Mariola, que es valoren com els més insegurs de la ciutat però la realitat delictiva no es correspon amb aquest estereotip.

Hi ha barris sobre els quals pesa un cert estigma, com ara el casc Antic i La Mariola, però la realitat delictiva no es correspon amb aquest estereotip

El delicte més freqüent, amb una gran diferència sobre els altres, és el robatori a l'interior de vehicles, tal i com succeeix en gairebé totes les ciutats europees. Aquest delicte no té una localització concreta estable, ja que varia segons les èpoques i les condicions ambientals, com ara la vigilància externa o la freqüentació d'aquell lloc concret. El seguirien en importància els furts que tendeixen a localitzar-se en espais d'aglomeracions, com ara centres comercials, les zones d'oci o l'eix comercial.

Els autors posen de manifest que a Lleida hi ha conflictes latents que es relacionen amb la immigració o l'oci del jovent i als quals s'han de buscar vies de mediació. Tot i així, quan es va preguntar pels problemes més

importants de la ciutat, els enquestats apunten com a primera preocupació l'habitatge, seguit de l'incivisme, la immigració i, en quart lloc, apareix la seguretat.

A més d'entrevistes a membres de diverses entitats cíviques, com ara associacions de veïns i de comerciants, i altres líders comunitaris, l'estudi inclou les dades obtingudes en una enquesta de victimització que s'ha dut a terme entre 2.500 persones de la ciutat de Lleida, així com mapes on es recullen les denúncies i les intervencions policials. Els autors de la publicació apunten que aquesta recerca resultarà una eina molt útil en el disseny d'estratègies d'intervenció pal·liatives i preventives que reforcin la percepció de seguretat dels ciutadans.

L'acte de presentació ha comptat amb la presència del rector, Joan Viñas i la regidora de Seguretat de la Paeria, Sara Mestres.

 [Escolta aquest text](#) [javascript:void(0);]

 [javascript:window.print()] [javascript:history.back()] [#]